

درس سیزدهم

لطفِ حق

در فکند از گفتی رَبِّ جَلِيل
گفت: «کای فرزندِ خُرد بی‌گناه
چون رهی زین کشتی بی‌ناخدای؟»
رهرو ما اینک اندر منزل است
دستِ حق را دیدی و نشناختی؟
شیوه‌ی ما عدل و بنده‌پروری است
دایه‌اش سیلاب و موجش مادر است
آنچه می‌گوئیم ما، آن می‌کند
ما به سیل و موج فرمان می‌دهیم
کی تو از ما دوست‌تر می‌داری‌اش؟»

مادر موسی، چو موسی را به نیل
خود ز ساحل کرد با حسرت، نگاه
گر فراموشت کند لطفِ خدای
وحی آمد: «کاین چه فکر باطل است؟
ما گرفتیم آنچه را انداختی
در تو تنها عشق و مهرِ مادری است
سطحِ آب از گاهوارش خوش‌تر است
رودها از خود نه طغیان می‌کند
ما به دریا حکمِ طوفان می‌دهیم
به که برگردی به ما بسپاری‌اش

پروین اعتصامی

«لطف حق»

آموختنی‌ها

- ۱ شناخت قدرت خدا و محافظت از بندگان
- ۲ آشنایی با شاعر بزرگ ایران «پروین اعتصامی»
- ۳ تقویت گسترش واژگان با فرآیند واژه‌سازی «تکرار»
- ۴ آشنایی با کلمات ترتیب زمانی در متن «بعد، سپس»
- ۵ آشنایی با مفهوم تشبیه
- ۶ آشنایی با مفهوم ترکیب اضافی

جعبه‌ی کلمات

کلمات مترادف

بلند ترین رود جهان در قاره‌ی آفریقا
نیل: که از کشور مصر عبور می‌کند.

رب: پروردگار

جلیل: با شکوه

اندوه، آه و افسوس

حسرت: خرد: کوچک

محبت و مهربانی

لطف: باطل: اشتباه

وحي: آنچه از سوی خداوند
بر پیغمبران ارسال می‌شود.

راه رونده

رهرو: عدل: استقامت

بلا آمدن آب دریا

طغیان: حکم:

دستور

گاهوارش: بهوارش

بندہ پروری: بنده نوازی،
رعایت حال زیر دستان خود را کردن.

دریا نورد، کشتیبان

ناخدا:

درفکند: انداخت

رہی: رها شوی

شيوه: راه و روش

شنیدستم: شنیده‌ام

کهنسال: پیر، سالخورده

حی داور: پروردگار

صیاد: شکارچی

تازان: با سرعت، پرشتاب

نگون اقبال: تیره بخت

بگسست: جدا شد، از هم پاشید

جان در بردن: نجات یافتن

صلاح: شایسته، مصلحت

اجل: پایان زندگی

تاخت:

حمله کرد، هجوم آورد

پیران:

